

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede.

(Ophævelse af åndssvageforsorgens centralnævn og ændret klageadgang.)

Fremsat den 11. oktober 1972 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov nr. 192 af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede, som ændret ved lov nr. 228 af 27. maj 1970, foretages følgende ændringer:

1. § 4 ophæves.

2. § 9, stk. 5, 3. og 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: „Om klage over afgørelser efter 2. pkt. gælder reglerne i § 10 a og § 11.“.

3. I § 9, stk. 6, ændres „bestyrelsen“ til „socialstyrelsen“.

4. § 10, stk. 3; 3. pkt., og stk. 4-6 ophæves.

5. Efter § 10 indsættes:

„§ 10 a. Beslutning om, at hjælpeforanstaltninger iværksættes eller opretholdes i medfør af § 9, stk. 5, 2. pkt., og § 10, kan af pågældende eller af den, som handler på hans vegne, kræves forelagt for den sociale ankestyrelse til afgørelse.

Stk. 2. Når der af forsorgen træffes beslutning af den art, som er nævnt i stk. 1, skal der samtidig med meddelelse om beslutningen gives pågældende eller den, som handler på hans vegne, underretning om

adgangen til at kræve beslutningen forelagt for den sociale ankestyrelse.

Stk. 3. Når ankestyrelsen har truffet afgørelse, kan sagen ikke på ny rejses over for ankestyrelsen før 1 år fra afgørelsens dato. Ankestyrelsen kan dog fastsætte en kortere frist. Hvis dom er afsagt, regnes fristen fra dommens afsigelse.“.

6. I § 11, stk. 1, ændres „Centralnævnets“ til „Den sociale ankestyrelses“.

7. § 11, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

8. I § 11, stk. 3, herefter stk. 2, ændres „nævnets“ til „ankestyrelsens“.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft samtidig med lov om den sociale ankestyrelse, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Behandlingen af de sager, som ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af det i § 4 i lov om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede nævnte centralnævn, tilendebringes af dette nævn:

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 192 af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede (Folketingstidende 1958-59, spalte 643, 839, 4518 og 4629; tillæg A, spalte 1121; tillæg B, spalte 913 og 943; tillæg C, spalte 937) er ændret ved lov nr. 228 af 27. maj 1970 (Folketingstidende 1969-70, spalte 2415, 3171, 5579 og 5803; tillæg A, spalte 1917; tillæg C, spalte 553).

Lovforslaget er en konsekvens af det samtidig fremsatte forslag til lov om den sociale ankestyrelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger til dette forslag.

Lovforslaget blev fremsat for folkettingen i folketingsåret 1971-72, 2. samling (Folketingstidende spalte 3005 og 3591; tillæg A, spalte 2401.) Forslaget genfremsattes uændret.

I et bilag til lovforslaget er de gældende bestemmelser og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Forslaget er en følge af, at de prøvelsesfunktioner med hensyn til beslutninger om iværksættelse og opretholdelse af åndssvageforsorg og åndssvageforsorgens oplærings- og undervisningspligt, som nu varetages af centralnævnet, foreslås henlagt til den sociale ankestyrelse som øverste administrative ankeinstans.

Åndssvageforsorgens centralnævn har i de senere år afgjort ca. 20 ankesager årligt.

Til nr. 2 og 4.

Med forslagene tilsigtes at gøre klagerreglerne mere overskuelige, jfr. nr. 5.

Regler, som svarer til gældende lovs § 10, stk. 5, foreslås medtaget i loven om den sociale ankestyrelse, dog at fristen for behandling af klagesagerne foreslås forlænget til 2 måneder, svarende til hvad

der nu gælder efter § 53, stk. 2, i lov om børne- og ungdomsforsorg.

Til nr. 3.

Ændringen, der må ses på baggrund af de ændringer af loven, der skete ved lov nr. 228 af 27. maj 1970, er af berigtigende karakter.

Til nr. 5.

Forslaget til ny § 10 a, *stk. 1*, svarer med de ændringer, som er nødvendiggjort af forslaget til lov om den sociale ankestyrelse, til gældende lovs § 9, stk. 5, 3. pkt., og § 10, stk. 4.

Forslagene i *stk. 2 og 3* svarer til gældende lovs § 10, stk. 3, 3. pkt., og stk. 6.

Der er ikke i gældende lov fastsat nogen frist, inden hvilken forsorgens beslutninger skal være indbragt for centralnævnet. Ej heller i forslaget foreslås fastsat nogen frist af denne art. En sådan frist må anses for overflødig; den pågældende eller den, som handler på hans vegne, kan til enhver tid kræve truffet beslutning om ophør af hjælpeforanstaltninger, medmindre en tidligere klagesag er til hinder derfor, jfr. forslaget til § 10 a, stk. 3, og gældende lovs § 11, stk. 3.

Til nr. 6.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 7.

En regel, som svarer til gældende lovs § 11, stk. 2, foreslås medtaget i loven om den sociale ankestyrelse.

Til nr. 8.

Ændringen er redaktionel.

Til § 2.

Navnlig under hensyn til den ekspeditionstid på kun én måned, som nu gælder efter lovens § 10, stk. 5, foreslås det i *stk. 2*, at de ved lovens ikrafttræden påklagede, men endnu uafgjorte sager færdigbehandles af centralnævnet.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i lovforslaget nævnte bestemmelser i den nugældende formulering, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 4. Der nedsættes af socialministeren et nævn (centralnævnet), der består af en formand, der opfylder betingelserne for at kunne blive landsdommer, en socialpraktiker og en af forsorgen uafhængig speciallæge i psykiatri, og for hvilket de af vedkommende overlæge i henhold til § 9, stk. 5, 2. punktum, og § 10 trufne afgørelser om iværksættelse og ophør af forsorg kan indbringes.

Stk. 2. Nævnet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 3. Udgifter ved nævnets virksomhed, herunder honorarer til medlemmerne og sekretær, afholdes af staten og bevilges på de årlige finanslove.

§ 9.

Stk. 5. . . . . .

Den trufne beslutning kan af pågældende selv eller den, der handler på hans vegne, kræves forelagt det i § 4 omhandlede centralnævn til afgørelse. I øvrigt finder reglerne i § 10, stk. 5 og 6, og § 11 tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Der kan med socialministerens godkendelse og efter forhandling med bestyrelsen ydes tilskud til oprettelse og drift af kommunale eller private institutioner for åndssvage.

§ 10.

Stk. 3. . . . . .

Samtidig med meddelelsen om den trufne beslutning skal der gives pågældende underretning om adgangen til at begære sagen forelagt det i § 4 omhandlede centralnævn.

Stk. 4. Den trufne beslutning om iværksættelse eller opretholdelse af hjælpeforanstaltninger kan af pågældende selv eller den, der handler på hans vegne, kræves forelagt det i § 4 omhandlede centralnævn til afgørelse.

Forslaget.

1. § 4 ophæves.

2. § 9, stk. 5, 3. og 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: „Om klage over afgørelser efter 2. pkt. gælder reglerne i § 10 a og § 11.“

3. I § 9, stk. 6, ændres „bestyrelsen“ til „socialstyrelsen“.

4. § 10, stk. 3, 3. pkt., og stk. 4-6 ophæves.

Gældende formulering.

Stk. 5. Centralnævnet skal træffe afgørelse snarest muligt og inden 1 måned efter ankens modtagelse. Afgørelsen træffes ved almindeligt flertal og skal ledsages af begrundelse.

Stk. 6. Har centralnævnet truffet afgørelse, kan sagen ikke rejses på ny over for nævnet, før der er forløbet 1 år fra afgørelsens dato, medmindre nævnet har fastsat en kortere frist. Hvis dom er afsagt, regnes fristen fra dommens afsigelse.

§ 11. Centralnævnets afgørelser kan inden 1 måned begæres forelagt retten til afgørelse i overensstemmelse med de i retsplejelovens kapitel 43 a. fastsatte regler. Begæringen om forelæggelse for retten kan fremsættes af pågældende selv eller den, der handler på hans vegne.

Stk. 2. Har centralnævnet godkendt en i medfør af § 9, stk. 5, 2. punktum, eller § 10 truffen beslutning, skal der samtidig med meddelelsen herom gives den, der har indanket sagen, underretning om adgangen til at begære sagen forelagt for domstolene og om den herfor fastsatte frist.

Stk. 3. Er lovligheden af nævnets afgørelse stadfæstet ved dom, kan begæring om

Forslaget

5. Efter § 10 indsættes:

„§ 10 a. Beslutning om, at hjælpeforanstaltninger iværksættes eller opretholdes i medfør af § 9, stk. 5, 2. pkt., og § 10, kan af pågældende eller af den, som handler på hans vegne, kræves forelagt for den sociale ankestyrelse til afgørelse.

Stk. 2. Når der af forsorgen træffes beslutning af den art, som er nævnt i stk. 1, skal der samtidig med meddelelse om beslutningen gives pågældende eller den, som handler på hans vegne, underretning om adgangen til at kræve beslutningen forelagt for den sociale ankestyrelse.

Stk. 3. Når ankestyrelsen har truffet afgørelse, kan sagen ikke på ny rejses over for ankestyrelsen før 1 år fra afgørelsens dato. Ankestyrelsen kan dog fastsætte en kortere frist. Hvis dom er afsagt, regnes fristen fra dommens afsigelse.“

6. I § 11, stk. 1, ændres „Centralnævnets“ til „Den sociale ankestyrelses“.

7. § 11, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

8. I § 11, stk. 3, herefter stk. 2, ændres „nævnets“ til „ankestyrelsens“.

Gældende formulering.

Forslaget.

forny et prøvelse ikke rejses med pligt for forsorgen til at forelægge sagen for retten efter retsplejelovens § 469, forinden der er forløbet 1 år fra dommens afsigelse, medmindre retten fastsætter en kortere frist.

med hensyn til den i § 469, stk. 1, nævnte frist, der i den nuværende lovgivning er fastsat til 1 år, foreslås det, at den ændres til 6 måneder. Dette ændres for at sikre, at sagen kommer hurtigere til retten, og dermed at den svagbegavede får en hurtigere afklaring af sin retlige situation. Den foreslåede ændring er af hensyn til den svagbegavedes interesser og til at undgå, at sagen bliver stående i retssystemet i længere tid, hvilket kan have negative konsekvenser for den svagbegavedes økonomi og psykiske tilstand.

Den foreslåede ændring i § 469, stk. 1, indebærer, at forsorgen skal forelægge sagen for retten inden for en frist af 6 måneder efter dommens afsigelse, medmindre retten fastsætter en kortere frist. Dette ændres for at sikre, at sagen kommer hurtigere til retten, og dermed at den svagbegavede får en hurtigere afklaring af sin retlige situation. Den foreslåede ændring er af hensyn til den svagbegavedes interesser og til at undgå, at sagen bliver stående i retssystemet i længere tid, hvilket kan have negative konsekvenser for den svagbegavedes økonomi og psykiske tilstand.

Den foreslåede ændring i § 469, stk. 1, indebærer, at forsorgen skal forelægge sagen for retten inden for en frist af 6 måneder efter dommens afsigelse, medmindre retten fastsætter en kortere frist. Dette ændres for at sikre, at sagen kommer hurtigere til retten, og dermed at den svagbegavede får en hurtigere afklaring af sin retlige situation. Den foreslåede ændring er af hensyn til den svagbegavedes interesser og til at undgå, at sagen bliver stående i retssystemet i længere tid, hvilket kan have negative konsekvenser for den svagbegavedes økonomi og psykiske tilstand.

Den foreslåede ændring i § 469, stk. 1, indebærer, at forsorgen skal forelægge sagen for retten inden for en frist af 6 måneder efter dommens afsigelse, medmindre retten fastsætter en kortere frist. Dette ændres for at sikre, at sagen kommer hurtigere til retten, og dermed at den svagbegavede får en hurtigere afklaring af sin retlige situation. Den foreslåede ændring er af hensyn til den svagbegavedes interesser og til at undgå, at sagen bliver stående i retssystemet i længere tid, hvilket kan have negative konsekvenser for den svagbegavedes økonomi og psykiske tilstand.

Den foreslåede ændring i § 469, stk. 1, indebærer, at forsorgen skal forelægge sagen for retten inden for en frist af 6 måneder efter dommens afsigelse, medmindre retten fastsætter en kortere frist. Dette ændres for at sikre, at sagen kommer hurtigere til retten, og dermed at den svagbegavede får en hurtigere afklaring af sin retlige situation. Den foreslåede ændring er af hensyn til den svagbegavedes interesser og til at undgå, at sagen bliver stående i retssystemet i længere tid, hvilket kan have negative konsekvenser for den svagbegavedes økonomi og psykiske tilstand.